

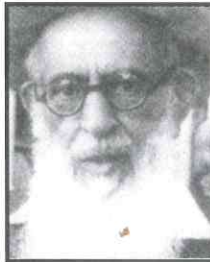
אפגניטון

בטאון העדה האפגאנית

יוצא לאור ע"י ועד עדת יהודי אפגניסטאן, רח' אדוניהו הכהן 6, ת.ד. 50186 ירושלים.

רבני העדה

הרב יהושע עמרם זצ"ל.
מאת: הרב רפאל בצלאל

בין האישים הדגולים שהאירו את שמי יהדות אפגניסטן, מוזכר בסילודין שמו של מורנו ורבנו הרב יהושע עמרם זצ"ל, שהרבה פעלים לתורה ולתעודה בקהילה הקדושה בעיר הראת.

מורנו ורבנו היה משכמו ומעלה הן בידעיותו המקיפות בכל מקצועות התורה, והן בפעולותיו הרוחניות למען העדה. רבנו ניחן במדות תרומיות "שייף עייל שייף נפיק ולא מחזיק טיבותא לנפשיה" ענותן כהלל. הוא היה המורה צדק, השוחט, המוהל, הדרשן, ומרביץ תורה בתלמידים שנים רבות. גולת הכותרת של פעילותו היתה בית מדרשו בו למדו כל הגילאים שהיו מחולקים לקבוצות וקבוצות משנה בתוך אולם גדול ורחב ידיים. תחת שרביטו יצקו מים על ידו מאות אנשים אשר קיבלו בו את השכלתם הבסיסית והתורנית. מבין יוצאי בית מדרשו לא היה אדם שלא ידע קרוא וכתוב, טעמי המקרא, תורה, פרש"י, נ"ך, שולחן ערוך ופיוטים.

בשיחה עם בנו הרב עקיבא עמרם הי"ו, סיפר לנו כי רבנו סיים פעמים מספר את ש"ס תלמוד בבלי וכי בעניני שחיטה היו הכל פונים אליו וממתנים למוצא פיו וכל הדבר הקשה יביאון אליו והוא היה הפוסק.

דרשותיו שהיו מתובלות במעשיות של צדיקים וחסידים והיו נוסכות אמונה ויראת שמים, רוממו את בני העדה והטביעו בהם אהבת תורה ולומדיה, אמונת חכמים, צניעות וענוה. רבים היו כמהים לבוא ולהאזין לדרשותיו, גברים ונשים, צעירים וזקנים, ומפאת חוסר מקום היו מקדימים ובאים מבעוד מועד.

בעלותו ארצה לפני כיוכל שנים קבע את משכנו בירושלים. כאן נתבקש לכהן כרבה הראשי של עדת יהודי אפגניסטאן, גם כאן המשיך את פעולותיו הרוחניות שעורי תורה, דרשות וכו'. על אף מצבו הכלכלי הקשה ומצב בריאותו הרופף היה מכתת רגליו כדי למסור שיעורים תמידין כסדרן.

שורות אלה הן מעט מהליכות חייו של רבנו אשר לאור דמות דיוקנו מצוים אנו לחנך את בנינו ובנותינו לחיי תורה ומצוות.

ממשנתם של רבותינו

מדברי ר' יוסף גרג'י זצ"ל

"שואלין בכלכות פסח קודם לפסח שלושים יום, ומפורים עד פסח שלושים יום. לפי שכל ישראל קיימו מצוות לחציונים צפורים ותכף יתחילו לדרוש בכלכות פסח גמ' קמ"ת, ומוצטח לו שלא יחסרו מזומתיו כל ימיו וכצוטח כהשם חסד יסוצצמו".

ונשמע פתגם

סד סאל בנשין זיכה פונדה זינדון
יבאג רוז ננשין באדם נאדון

מוטב לשבת תחת קורת בית הכלא מאה שנה
ולא לשבת יום אחד עם כסיל

דבר המערכת

קוראים נכבדים

אפגניטון מס' 5 יגיע לידיכם בע"ה לקראת חג הפסח. העובדה שהעתון ממשיך לראות אור אינה מספקת אותנו, שכן פער הזמנים שבין עתון לעתון גדול. קצב זה הוא מסימניה של התחלה, וכדרך של התחלות. אנו מקוים מכאן ואילך לעמוד בקצב זמן קבוע וסביר בין עתון לעתון.

מאידך שמחים אנו על פעילות שהולכת ונרקמת בעדה, ממפגש הועד בירושלים עם נציגי העדה בשפלה, ועד שבת-עיון מוצלחת שהותירה טעם של עוד.

בקשות רבות לקבלת העתון מגיעות אלינו בקביעות וגם זה משמח אך גם מחייב.

בברכת חג פסח כשר ושמח

וקריאה מהנה

העורך - יצחק קשאני

מהלכות החג

לחם משנה בער"פ

שחל בשבת

* בערב פסח שחל בשבת מבערים את החמץ ביום שישי י"ג בניסן ומשאירים לחם לסעודת ליל שבת ויום שבת, כי אין לאכול מצה בערב פסח. הקידוש בסדר יקנה"ז.

כיצד אפשר להמנע מפזור חמץ בבית ביום שבת?

"ישנה עצה טובה לנהוג לבער החמץ מכל וכל בערב שבת ולהצניע הכלים כבכל ערב פסח, ולקיים מצוות סעודת שבת במצות מטוגנות או מבושלות, כשהן שלמות, וכשעושה כן יש לו לבטל החמץ בשעת ביעורו בערב שבת ומברך על זה המוציא וברכת המזון". (ילקוט יוסף, מועדים, דיני ער"פ שחל בשבת סעיף י"א)

* "כל דצריך ייתי ויפסח"

כיצד אנחנו מזמינים כל אחד לאכול מן הפסח שלנו?

א. אין כיום קורבן פסח.

ב. גם אם היינו זוכים להקריב קורבן פסח כהלכתו, הרי רק מי שהיה שותף לקרבן לפני שנשחט, רשאי לאכול ממנו- "הפסח אינו נאכל אלא למנוייו"?

שאלה זו באה גם בשיבולי הלקט בשם ר' בנימין והוא משיב: ההזמנה "ייתי ויפסח" נאמרה עוד לפני ששחטו את הפסח בזמן שהיה קרבן פסח. ואז מי שהשתתף בקרבן רשאי לאכול ממנו, וקבעוהו בהגדה לזכר בעלמא". כיום, ייתי ויפסח- הכוונה לאפיקומן שהוא זכר לק"פ.

נשיא העדה ראובן קשאני

יקיר ירושלים

מועצת עיריית ירושלים החליטה פה אחד

להכתיר בתואר יקיר ירושלים

את ראובן קשאני בטקס חגיגי

שייערך בבנין מגדל דוד

ביום ירושלים השנה.

ראש העיר מציין כי התואר ניתן

"לאור פעילותך רבת ההיקף למען העיר ותושביה

במשך שנים רבות ובמסירות אין קץ,

ואני מודה על פועלך המרשים במשך

שנים כה רבות".

כה לחי

לעילוי נשמתם

עשור לפטירת זבולון קורט

חלפו עשר שנים מאז מותו של זבולון קורט ז"ל שהיה מבני העדה שהקדישו את זמנם ומרצם למענה. זבולון קורט עבר ימים קשים בחייו אותם קיבל באהבה ובהבנה. היה איש צנוע ושמח בחלקו. הוא התפרסם בעיקר במסירותו להציל משכחה ואבדן את מורשת העדה. אסף ורשם מפי זקני העדה אגדות וסיפורי עם. העלה בכתב אמרות, פתגמים ומשלים שהיו שגורים בפינו ובפי אבותינו. כ-400 מסיפוריו רשומים בארכיון הסיפור העממי בישראל.

זבולון פרסם שני ספרים: "סיפורי עם מפי יהודי אפגניסטאן" וכן "בת המלך שהפכה לזר פרחים". מאמריו וסיפוריו קיבלו תפוצה בין לאומית וישמו מופיע בקטלוגים חשוכים בתחום המחקר של היצירה העממית. אפשר לקבוע בודאות שזבולון קורט הציל מאבדן סיפורי עם של העדה האפגאנית. יהי זכרו ברוך.

בתמונה:
מולא אקג'אן כהן,
נשיא העדה ויועץ המלך האפגני
שנרצח בקאבול, לידו בנו אברהם.

במלאת תשעים שנה לרצח יועץ המלך האפגאני 'חביב אל דאן' ונשיא העדה באפגניסטאן 'מולא ראי ג'ן אקג'אן כהן' שנרצח בכבול ע"י מוסלמים קנאים בשנת תרע"ג 1913 והוא בגיל 47 לחייו. בשנת תרצ"ד-1934 פרסם בנו של המנוח אברהם כהן לזכר אביו הי"ד "קונטרס זכרון עולם", ובו סיפור חיי אביו הסוערים ושזכה לעלות לארץ ישראל בתרס"ח-1908 וחזר לאפגניסטאן. היה חובב ציון ומטיף ציוני לעליה ארצה, ונתבקש להיות יועצו של המלך האפגאני. מזה שנים שאול קונטרס נדיר זה, ומפאת חשיבותו ההיסטורית פרסם המכון לחקר יהדות אפגניסטאן כמה טפסים בצילום אלבומי מיוחד לעילוי נשמתו. יהי זכרו ברוך. ר. ק.

* צבי אליהו כאפי בן מנשה ויוכבד נשיא קהילת יהודי סינגפור נפטר ב-ב' אדר ב תשס"ה 13.3.05 הובא למנוחות בבית העלמין בחולון.

* לוי יצחק שארית הפלטה מקאבול נפטר והובא למנוחות בחלקת העדה בהר הזיתים בירושלים. הרב שמואל יצחקי והרב רפאל בקשי טפלו בהבאתו למנוחות עולמים.

יהי זכרו ברוך

ספרים חדשים במערכת

בימים אלה יצא לאור הספר "מראות ירושלים מאת ראובן קשאני. האלבום בן 96 עמודים מכיל תמונות וציורים יהודיים של ירושלים והקדמה מאת המחבר.

זאב יקותיאל-השף האפגני- הוציא לאור את ספור משפחתו "מהראת לירושלים". נקווה שזה יעודד אחרים לכתוב את ספור משפחתם,

למשפחות אחדות בעדה יש "עץ משפחה" כדוגמת העץ המפורסם שהכין מ' אבא גול ז"ל על משפחת גול וכן עץ משפחתו של הפסל מר אהרון בצלאל.

הודעות הועד

* בתחילת החורף התקיימה פגישה בין חברי הועד בירושלים עם נציגי העדה מאיזור ת"א במטרה ליצור שתוף פעולה בענינים ארציים של העדה. בטיי לקשר זה היה בשבת העיון שהתקיימה בירושלים בפרשת תרומה. היוזם היה הרב שמואל יצחקי, וה"ה דוד בצלאל ורוד גול מאזור המרכז. תקותנו שההצלחה המיוחדת של השבת תהיה התחלה של שבתות עיון נוספות. ליהא את השבת במסירות מר אשר מישאלי, חבר הועד מירושלים.

* כמנהגו מימים ימימה, גם השנה חלק הועד מענק חג למעוטי יכולת מבני העדה בירושלים.. לצערנו, גדל מספרם של הנצרכים והדבר מחייב להעריך למצב זה. כמו כן העניק הועד סיוע לחתנים מבני העדה שנשארו במשך השנה.

* בשבת העיון חולקו מלגות לבני העדה הלומדים במוסדות להשכלה גבוהה וסימנרים.

אישור המלגות נעשה בועדת המלגות ע"פ הקריטריונים שקבעה הועדה. המעוניינים במלגה לשנה"ל תשס"ה מתבקשים לפנות לוועדת המלגות ת.ד. 50186 ירושלים. אם הם עונים על הקריטריונים. הקריטריונים לקבלת מלגה מובאים בעלון זה.

* אנו מבקשים מהמעוניינים לקבל את העיתון להפנות את בקשתם לכתובת הועד. רח' אדוניהו הכהן 6 ירושלים. ת.ד. 50186 אנו שמחים שמאגר השמות הולך וגדל, אבל התחושה היא שעוד רבים טרם הצטרפו לקוראנו.

* מערכת העיתון מבקשת מהקוראים לשלוח כל חומר שיש בו עניין לבני העדה, מנהגים, ארועים, ספורים אישיים ומשפחתיים וכל חומר שיש לו זיקה לעדה. כדי לשתף בו את הכלל.

ועדת המלגות

קריטריונים לקבלת מלגה

א. מפעל המילגות נועד לקדם את בני העדה האפגנית בארץ ולהקל עליהם בתהליך רכישת השכלה גבוהה כולל תורנית.

ב. המילגות יינתנו לתלמידים הלומדים במוסד מוכר להשכלה גבוהה, מבקש המלגה יציג אישור לימודים במוסד המוכר שבו למד לפחות שנה אחת קודם.

ג. המילגות יינתנו ברמות ובסכומים שונים עפ"י שנות הלימוד לתואר, עפ"י מצבו הכלכלי של המבקש ועפ"י היכולת הכספית של הועד.

ד. מילגות מיוחדות שסכומן ייקבע כל שנה מחדש יינתנו לתלמידי מחקר שייבחרו לחקור היבטים שונים במורשת העדה בארץ ובחו"ל, אם החוקר יעבד את מחקרו לספר, תבחן הוועדה את האפשרות לסייע לו במימון חלק מהוצאות ההדפסה של הספר, כתנאי שיאזכר בשער הספר את הסיוע מהוועד.

ה. העדפה במתן המילגות תינתן למי שלא קיבל מילגה בשנה שקדמה להגשת הבקשה.

ו. המילגות יינתנו בטקס שיתקיים אחת לשנה, מקבלי המלגות חייבים להשתתף בטקס.

ז. אחת לשנה בטקס מתן המלגות יינתן פרס היצירה לסופר או חוקר מבני העדה העונה על סעיף ב. בחירתו תיעשה ע"י ועדת המלגות, מועמד לפרס או למילגה לא יוכל להשתתף בדיון בבקשתו בועדת המילגות. מתן פרס היצירה לפי סעיף ח. יינתן רק במידה וימצא מועמד ראוי לכך.

ח. עדיפות במתן המילגה תינתן לאלו שלא קיבלו מילגה בשנה הקודמת וזאת עפ"י התקציב ואפשרויות מפעל המלגות.

הכנות לפסח

הכנות לפסח-זכרונות ילדות של

ראובן כהן מפ"ת.

מאת: יוסף כהן

אפית המצות - את החיטים לאפיייה קנו מיד לאחר הקציר ולפני פורים בדקו אותם. את החיטים שמו במגשים "מג'ומה" וכל חיטה שבורה הוצאה. חודש לפני פסח שכרו תחנת קמח שפעלה על מים. הכשירו את המקום, ושרפו את אבני הריחיים. כל משפחה הביאה 10-15 ק"ג חיטה ולאחר הטחינה שמו את הקמח בשקיות בד שכוסו בשמיכות. באפית המצות הקשות החלו כשבועיים לפני החג.

מים שלנו - את המים שאבו בין השמשות והניחום בכדים מכוסים. על המכסים שמו מחט. היו כאלה שכסו את הכדים בבד לבן ועליו שמו סכינים ושפודים כדי שהמזיקים לא יגעו בהם.

האפיה - רדוד הבצק נעשה ע"י נערות קטנות או נשים מבוגרות כשהאפיה עצמה לוותה בקריאת מזמורי תהילים. את הבצק הצמידו לדופן התנור ע"י כריות, ואת מצות המצווה אפו על גבי "סאג". בחול המועד היו שאפו מצות ע"ג "סאג" בכל ימי חוה"מ. ליל הסדר - הסדר נעשה בבית ראש המשפחה ברב פאר והדר. ישבו על כרים וכסתות שהונחו על גבי שטיחים יקרים. על הקירות תלו עבודות ריקמה שהוסיפו חן למעמד הסדר. מנהג אופייני לבני-העדה שמקורו לא ידוע הוא "דיינו", הרימו את הבצל כשוט וחבטו זה בזה בקלילות. יתכן שזה מסמל את הכאת הנוגשים המצריים את שוטרי בני ישראל במצרים.

ביקורי חג ("מועד ביני") - לאחר סעודת הבוקר נהגנו לבקר בבית הרב הראשי, ואצל משפחה וחברים. אלה שזכו לביקור בשני ימי החג הראשונים, החזירו ביקור למבקריהם בשני הימים האחרונים של החג.

מוצאי פסח - במוצאי החג יצאו לשדות שמחוץ לעיר כדי להביא חבילות של חיטה ירוקה. בכל בית הניחו על השלחן קערת מים ולתוכה הכניסו מטבעות של כסף וזהב, דברי מתיקה, פצוחים ואת השיבולים. זו היתה הזדמנות שבה חלקו ההורים מתנות לילדיהם. באסרו חג יצאו קבוצות ומשפחות לבוסתנים (באג) של יהודים אמידים מחוץ לעיר ונהגו בהם בשמחה רבה.

כלי אפיה, קערות לישה, סמוכר, מערוכים, וכלי חירור מנחושת מגולוונת.

צילם: דוד גול

משתתפי שבת העיון.

עצרת חג

תתקים בע"ה

ביום רביעי י"ח בניסן תשס"ה

בשעה 6:45 בערב

בבית"כ המרכזי שערי רצון

לעדת יהודי אפגניסטאן

רח' ביאליק פינת חומה ומגדל

חולון

בהשתתפות

הרה"ר לעדתנו

הרה"ג צבי סימן-טוב שליט"א

רבנים ואישי ציבור

ברכת חזקו בנים ואבות

הציבור מוזמן

* נשף פורים מסורתי נערך במוצ"ש, ערב שושן פורים באולמי פנורמה בתל אביב, בהשתתפות השר לשעבר לנדא, ח"כ מיכאל איתן וח"כ איוב קארא. מאות מבני העדה בעיקר מאזור תל-אביב השתתפו בנשף.

שבת עיון בירושלים

מאת: אשר מישאלי

חבר הוועד בירושלים

שבת העיון-גבוש שהתקיימה בפרשת תרומה בירושלים היא ציון דרך בתהליך גבוש פעילות משותפת לכל בני העדה. ראוי לציין שהמעמד היה חשוב שכן לא היה כמוהו לפני בעדתנו - "כולם נקבצו כאו לך". מפגשים מרגשים בין חברים שלא התראו שנים רבות. בעיני ראיתי מפגש בין שנים מבני העדה שעלו ארצה ב-1946 שהו במקלט אחד ב-1948 כנערים ומאו נפרדה דרכם. השבת הזאת הפגישה אותם שוב.

הרב הראשי של העדה הרה"ג צבי סימן טוב שליט"א העלה על נס את השמירה הקפדנית על המסורת ובמיוחד על הצניעות, היושר והכנות שהיו מנת חלקם של אבותינו. הרב הדגיש עד כמה חשוב שדור ההמשך יתמיד בדרכי האבות.

לאחר סעודת ליל שבת דבר ראובן קשאני נשיא העדה על ההסטוריה של יהודי אפגניסטן, במשך ההרצאה היתה הרגשה שאתה נמצא בהרצאה או בכאכול, הוא הביא תמונות נדירות של רבנים, בתי כנסת ומלבושים יחודיים.

ר' עקיבא עמרם נשא דברים שגרמו להתרגשות אצל אלה שזכרו את אביו, מו' יהושע עמרם ושהיו תלמידיו. מאיר, נעמת וחברים נוספים, ספרו ממורשת אבותינו. במוצאי שבת חולקו מלגות לימודים ע"י מר צבי גול יו"ר ועדת המלגות ל-18 מבני העדה הלומדים במוסדות ללמודים גבוהים.

הצלחת השבת לא היתה מושגת ללא עבודתם המסורה של מר דוד גול ומר דוד בצלאל והרב שמואל יצחקי. יישר כח גדול לגב' אסנת ורדי ולגב' בצלאל שעצבו את סגנון הארוחות, המטעמים והמעדנים שהכינו בעצמן.

החברים שהשתתפו בשבת קבלו ברכון עונג שבת וקלטת שירים בנוסח יהודי אפגניסטן.

אין ספק שהמאמץ הרב שהושקע בארגון השבת היה כדאי, במיוחד לאור תגובות החברים שבקשו לקיים עוד שבתות כאלה.

בהזדמנות זו אנו מתנצלים בפני חברים שבקשתם להשתתף בשבת נדחתה, שכן לא צפינו להענות כה גדולה. להבא נצטרך לקחת בחשבון מספר משתתפים גדול יותר ולהערך בהתאם.

מכתבים למערכת

לכ' ביטאון העדה האפגאנית "אפגניתון"

בשמחה רבה קראתי בפעם הראשונה את "אפגניתון" ומאוד אשמח אם תשלחו לי כל מסמך שיוצא ומבטא את העדה הנפלאה שלנו.

בהזדמנות זו רציתי לשתף את כל קוראי העיתון בחוויה נהדרת שהיתה לי השבוע עם קבוצת ישראלים- אמריקאים להם חוג לספרות. הקבוצה קראה את הספר "רודף העפיפונים" שכתב גולה מוסלמי (אוהד ישראל) שגלה לארה"ב ומספר על ילדותו בקאבול. ספר מדהים עליו אני ממליצה בחום לכל האפגאנים לקרוא. אני הגעתי אליהם בעקבות הספר כמרצה על היהודים באפגניסטאן ונתתי להם מושג על המסורת שלנו: אוכל, תלבושות, מנהגים, ועוד. קראתי גם משיריה של המשוררת האפגאנית זילפה בחשי ז"ל. הם בכלל התפלאו שהיו יהודים באפגניסטאן.

גם בלימודי בארץ תמיד התגאתי בעדה האפגאנית האצילה, הציונית, והחרוצה.

בברכה,
ברכה בצלאל

לכ' עורך ביטאון העדה האפגאנית

דברים על דיוקם

בספרי 'מנדחי ישראל באפגניסטאן לאנוסי משהד באירן' הקדשתי מקום של כבוד לאחים ישראל, נתנאל ובנימין שאולוף מראשוני העולים מהראת שבאפגניסטאן (1894).

הם היו מחלוצי המו"לות בארץ, עסקנים ופעילים בקרב העדה הבוכאית והעדה האפגאנית כאחת, ומבני ירושלים. כבר בשנת 1898 הוציאו לאור את ספרו הפילוסופי-תיאולוגי של רבם של יהודי משהד הרב סימן טוב מלמד 'חייאת אל-רוח'.

מולא בנימין גול, יליד הראת שבאפגניסטאן וצאצא למשפחת אנוסים ממשדה, הצטיין בקשריו ההדוקים עם השלטונות הטורקיים שאיפשרו לו לקנות מקרקעין ולבנות בתים בירושלים. הוא הצליח לשחרר את העולים ממשדה ומאפגניסטאן מן המכס והעלה אותם לירושלים ובנה למענם בתים וחצרות. האחים גול הצליחו ליצור תשתית קליטה לעולים פוטנציאליים. הם הקימו את שכונת גבעת שאול בשולי שכונת הבוכרים וכן ייסדו בתי הקדש לנצרכים, בתי כנסת ובית הוצאה לאור שבו סודרו והוצאו לאור כתבי-יד ותורגמו יצירות עבריות לפרסית יהודית. ספריהם נפוצו בקהילות בוכארה, אפגניסטאן ואיראן. האחים גול נקלטו היטב בחברה הבוכאית ובנימין גול נבחר לוועד העדה הבוכאית וכיהן בו עד להקמתו של ועד העדה האפגאנית בשנת 1926 שאז נתמנה ליו"ר הוועד. הקמת הוועד הייתה פועל יוצא של גידול העדה בארץ שבשנת 1900 מנתה כ-100 נפש ובשנת 1929 מנתה 327 נפש. בני משפחת גול, כמו אפגאנים נוספים, באו בקשרי נישואין עם העדה הבוכאית וכמנהג הבוכרים נקראו על שם אביהם שאול-וף. נראה שהקרבה הלשונית והאתנית בין שתי העדות פתחה פתח לא רק לאחים גול אלא גם לרבני משפחת גרג'י שהיו רבנים ומורים גם לבני העדה הבוכאית, שנחשבה לעדה המבוססת ביותר בירושלים. נכון הוא לקרוא לשכונתם של האחים גול 'גבעת שאול האפגאנית' או לפחות להקדיש כיכר בשכונה על-שם האחים גול-שאולוף. בן-ציון יהושע-רז

פינת המתכון האפגאני

מאת: שף - זאב יקותיאל

בערב פסח זוכר אני את סבתותי שהיו בוררות אורז ומוציאות את ה"שברים". מרצועות בדים נקיות ומגוהצות היו תופרות שקיות עבור שקדים ואגוזים. מארגזים נפרקו כלי פסח שעברו מדור לדור שהיה להם ניחוח מיוחד. רעש דפיקות "הוון דסטה" (מכתש ועלי) שבו היו מכינות את ה"הליכ" (חרוסת), הדהד בבית. ניחוח יין, שבשנים רחוקות היו מיצרים בבית, ומאחסנים ב"חומי" במרתף הבית לפסח בלבד, מילא את הבית. אני זוכר גם את ריח המצה השמורה במיוחד מהמאפיה שאבא גול ז"ל היה אופה מצות מצווה. המאכל שאני מתגעגע אליו הוא "אש-שלה", והמתכון לפניכם:

"אש שלה" (תבשיל אורז עם אפונה, שמיר וגרונות)
(מרקם דייסתי)

אין זה תבשיל מתוחכם או מהודר אבל זהו מבחינתי התבשיל האולטימטיבי.
חומרים:

200 גר' גרגירי אפונה טרייה !!! (אחרת זה לא זה)

2 כפות שמיר קצוץ

250 גר' גרונות מבושלים

½ ק"ג אורז עגול שטוף

1 כף מלח שטוחה

50 גר' שמן

ליטר וחצי ציר מרק עוף מסונן (קר)

אופן ההכנה:

מחממים מעט את השמן, מוסיפים את האורז ומערבבים, מוסיפים את המלח, השמיר והאפונה, מערבבים, מוסיפים את הגרונות מערבבים, ומוסיפים את הציר. מביאים לרתיחה ואח"כ שמים על אש קטנה כ-30 דקות (כל שינוי מבורך).

באיחולי התחדשות ופריחה אישיים
זאב יקותיאל

שגריר ישראל

4 ינואר 2005
כג' טבת תשס"ה

לכבוד

מר ראובן קשאני

לצערי יבצר ממני להיענות להזמנה שכן אהיה ברומא בתאריך הנ"ל. בכל מקרה אני מבקש להעביר את ברכותי החמות לכל פעילי עדת יהודי אפגניסטאן האמורים להשתתף ביום העיון ולאחל להם הצלחה רבה הן באורח אישי והן במאמציהם לקידום האינטרסים של יהודי אפגניסטן.

בידידות נאמנה

אהוד גול

שגריר ישראל ברומא

ועד עדת יהודי אפגניסטאן בירושלים,
מברך את קוראי אפגניתון, ואת כל בני
העדה באשר הם בפסח כשר ושמח

הזמנים לפי שעון קיץ לפי זמני ירושלים

סוף זמן שריפת חמץ ביום שישי 11:15

סוף זמן אכילת חמץ בשבת 9:53

יציאה	כניסה
שבת	ערב שבת 6:34
7:52	פסח 6:38

מען למכתבים:

רח' אדוניהו הכהן 6

ת.ד. 50186 ירושלים

עורך:

יצחק קשאני 02-6419936

חברי המערכת:

הרב רפאל בצלאל.

יוסף כהן.